

== „ÉN VAGYOK
AZ ÚT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.” ==

== „SENKI NEM
MEHET AZ ATYA-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.” ==

EVANGELIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 7114 Grand Ave. Cleveland O.

A keresztyén ember reménysége.

„Várom az Urat”

Zolt. 130, 5.

Az élet úgy változik, mint a tengerek felszíne erős hullámzás alkalmával. A komoly gondolkodó ember szét néz e nagy világ terén, s merengve kérdezi magában: Hol vannak a változások? Országok dülnek a megsemmisülésbe, népek és nemzetek enyésznek el az élet forgatagában. Újabb és újabb társadalmi alakulások jelentkeznek a láthatáron, nagy emberek dicsőségének napja tűnik le a feledékenység éj homályába, hogy más neveknek adjon helyet. Ez így volt mindig, s így marad még igen sokáig.

A keresztyén ember, ha szét tekint is az élet hullámos tengerén, s ha talán meg is remegteti néha egy-egy erősebb hullámverés, de az élet változásaiban egy belső nyug pontot talál ezen hívői reményteljes érzelemben: Várom az Urat!

Mózes várta az Urat, amikor az üldöző egyiptomiak a Vörös-tengerhez szorították. Nem hiába várta, mert az Ur alkalmas időben megjelent, s az ő szabadítása esodálato-

sabb volt az emberi okoskodás összes talál-
mányainál.

A tanítványok magukban voltak a háborgó tavon, a halász bárka már már alig bírta a hullámok ostromát, s midőn legnagyobb volt az ijedeleme, feltűnt Jézus alakja a láthatáron, s megszólalt az ő kedves buzdító szava: „Én vagyok, ne féljete!”

Az Ur még mindig ott állott az egész világtörténelem keresztül, hogy akik várják őtet, azokkal közölje az ő szabadítását.

Reánk az amerikai Egyesült Államok lakóira a november 5-iki választás egy nagy fordulatot hozott, a mennyiben az uralmon levő politikai párt helyét egy más párt foglalta el. Mi keresztyének az élet ezen fordul-
latában tegyük azt, amit a Zsoltár író tett. Várjuk az Urat! Ő benne mi még soha nem esatlatkoztunk, azért, helyezzük reménységünket teljesen ő benne, s nyugtalankodó elménk, háborgó szívünk megtalálja a nyug pontot.

Várjad oh én lelkem,
Várjad Urat;
Segít készségesen,
Reát bíz magad.

NEM JÖTT ONNAN VISSZA SENKI.

Az emberek a testi, az anyagi dolgok ösmerefében, — főképp jelen korunkban, — igazán bölcsök. Különösen az emberi testet oly jól ösmérik, hogy nincs olyan kis része a testnek, melyet tanulmány tárgyává ne tettek volna, és nem várták annak rendeltetését.

A legegyszerűbb s legtanulatlanabb ember is tudja, hogy pl. a fej, — azon felül, hogy kalaptartóul szolgál, — még arra is való, hogy az ember azzal gondolkozzék a látás, hallás, szaglás, ízlés szerve azon van elhelyezve, — a has kitünő tartálya az ételnek és italnak, — a lábbal változtatja helyét az ember, mikor jár-ke, s a kézzel dolgozik s keresi meg a mindennapi kenyeret.

Hanem, ha az ember lélekről kezd beszélni, szinte álmélkodva mondják, mint az efezusiak Pálnak, azt sem tudjuk, hogy vagy-on-é lélek.

És ez némileg természetes is, mert mikor az emberiség nagy öröme csak a testre, az anyagra irányítja figyelmét és minden tudását csak annak kutatására fordítja, nincs ideje rá, hogy a lélekkel is foglalkozzék s az egészen ismeretlen marad előtte.

Érzékeivel megtapasztalni nem tudja, mert a lelket sem meglátni, sem meghallani, sem megcsagolni, sem megkóstolni, de még megtapintani sem lehetvén: igen könnyen kimondja a felületesen gondolkozó, hogy azt sem tudom van-é lélek.

Az orvosi tudomány kísérletezett és kísérletezik azzal, hogy a haldoklókat megmérk suly szerint s azt tapasztalják, hogy meghalt ember könnyebb, mint az élő. E különbözet, hogy hová tűnik el az elhalálozás folytán, senki se tudja, de sokan ebből azt következtetik, hogy a láthatatlan léleknek is van sulya.

Ha az emberek nagy nehezen el is hiszik, hogy van lélek, azt már képtelen a legnagyobb rész elhinni, hogy a lélek túl éli a testet, sőt hogy az örökkévaló.

A hitetlen emberre nincs megnyugtatóbb tudat annál, hogy meghalunk s oda vagyunk. Nincs mennyország; nincs pokol, nincsen a halál után semmi. S e tudathoz oly göresösen ragaszkodik, hogy abból őt ki mozdítani majdnem lehetetlen. S ez szintén érthető. Mert az a tudat adja meg részére azt a megnyugvást, hogy minden rettegés nélkül megtagadhat mindent, elkövethet mindent, mert ha itt meg-nem lakolták bűnéért, akkor rendben van minden.

A hitetlen ember szinte mosolyogva kérli attól, ki neki a lélekről, a lélek öröklétéről beszél, hogy mutassa meg neki valaki a lelket, hogy arról annak létéről feltétlenül bizonyossággal meggyőződjék, azonnal kész hinni; — azután mutassanak neki valami bizonyítékot a tulvilágról, a lélek további életéről, — kész azonnal hinni. Nem jött még onnan vissza senki, szokta mondani a hitetlen, s minden a mit a lélekről, a tulvilágidolgokról a jámborak beszélnek, csak képzelődés s a kit az kielégít, az higgyen, de a ki mélyebben betekint abba, mit hinni akar, azt el nem fogadhatja.

Mi sem természetesebb annál, hogy hitetlen meggyőzni a testi embert a lelki dolgokról. A vaknak hiába beszélünk a himes rét színpompás virágairól, vagy a süketnek a fülemile bájos énekéről. A vakra nézve nincsin, a süketre nézve hang. Ípügy nincs a bűnös embernek hatása a lélekről szóló beszédnek.

Mert igaz ugyan, hogy a lélek testi érzékekkel megfoghatatlannak látszik, de az érzéki világban is ismerünk testetlen erőket. — Vajjon ki látta, vagy hallotta a delejes erőt? A hatását tapasztaljuk, de maga az erő érzékeinken kívül esik. De közvetlenebb példákkal is élhetünk. Mikor az ember egy kedves, szelídebb emberrel találkozik, ha rá nézünk, már érezzük, tudjuk, hogy egy jó lelkű emberrel állunk szemben. Viszont vannak oly emberek, kikkel találkozáva önkéntelenül arra gondolunk, hogy ezzel az emberrel se szeretnénk egy pusztá helyen négy szemköt találkozni. Erre az emberre is meghezuuk a magunk benső ítéletét, ezt rossz lelkű embernek lássuk. Én kérdeni szeretném, hogy az ítéleteket a test, a ruha váltja-e ki az emberből, s a testi szem látja-e meg azokat? Vagy mikor az ember valamit tesz, például jót eszelepszik, s utána oly édes öröm tölti el bensejét, vajjon a test, az elme adja-e a jó érzést? Hiszen az elme sokszor tiltakozik a eszelekedet ellen, s azt sugja, kár volt tenned, ez a jótett neked annyi, vagy annyi pénzbe került. Ezt megtakaríthattad volna.

Viszont, ha rosszat eszelepszik az ember, vajjon a test, az elme háborog-e e miatt? Hiszen a test, az elme it a védő ügyvéd szerepét veszi fel s ezer okot tud felhozni, hogy a háborgó lelkiismeretet megnyugtassa.

Ember! ne tagadd, hogy van lelked, mert a tagadásod téged örökre elkárhoztat.

Ne hidd azt se, hogy a lélek élete a test életével egyidejű. Mert bár nem tudok elődbe

állítani husból és vérből való élő tanut, ki "onnan jött volna vissza", mert e tanut te egy se fogadnád el bizonyítéknak. Hanem erre szükség nincs is. A testi halált látja és megérti a testi ember, de a lélek életét testtel felfogni egy sem lehet. — A vizet járddal könnyebb megmérni, mint a lelki dolgot testi gondolkodással megérteni.

A lelki ember lelkével nem csak hiszi, de lelki érzékével tudja is, hogy a Jézus Krisztus visszajött és itt volt az övéi között negyven napig. A lelki embernek e tekintetben nincs szüksége két tanura sem, — bár a tanubizonyítékokat erre nézve mind igazaknak tartja, — de a miként a testi ember, testi érzékével meggyőződik a testi dolgokról, épugy a lelki ember megbizonyosodik lelki érzékeivel a lelki dolgokról.

A tudomány napról-napra új és új felfedezéssel lepi meg a világot. Oly dolgok kerülnek felszínre, melyről addig nemcsak tudomása nem volt, de azokról sejtelemmel sem birt és azok megvoltak a felfedezés előtt is, — csak reánk nézve voltak ismeretlenek. Nem ejti-e a hitetlent gondolkodóba ez a tény a lelki téren is? Nem retten-e meg néha, egy-egy állmatlan éjjelen, hátha van lélek, hátha van a léleknek örök élete?

Örökélet a paradicsomban, vagy örökélet a pokolban.

Cs.-né után M.

A halálból vissza jött Lázár, s az ünnepre összegyülekezett zsidóság esudájára járt ki hozzá, mégsem hitték a zsidók.

A halálból visszajött, feltámadott az Ur Jézus, robben 500-nál saját szemeikkel látták, s a szenttanukról írja az evangyélista: Némelyek kételkedének. A boldogító hit nem a látáson alapszik, mert Tamásnak azt mondta az Ur: Boldogok, akik nem látnak és hisznek.

(Szerk.)

EGY SZEGÉNY GAZDAG

felvezette barátját fényes palotája tornyába, ahonnan elláthattak a távoli vidékre.

"Néz északra!" — mondá barátjának — "ameddig szemed el lát, minden az enyém."

"Igazán?" — kérde ez a dús gazdagot.

"Igen!" — hangzék az öntudatos válasza — "de most nézz, amennyire csak bírsz, nyugatra, mind az én tulajdonom."

"Ugyan — valóban?" — szól bámuló barátja.

Igy kis szünet következett. Ennek eltelté után merően szemé közé néz a jó barát, s felfelé emelve ujját ezt kérdi a gazdag embertől: "Hát arra felé mennyire terjed a birtokod?"

Erre nem tudott a gazdag felelni. Mennyi vagyon után nem törekedett eddig.

Mennyi a te birtokod arra felfelé?

BETÖRÉS EGY TOLVAJNÁL.

Szép tapasztalatban részesült egy londoni missionárius. Mialatt egy térítő csarnokban szónokolt, két férfi lépett be, kiknek egyike egy fekete bőröndöt hordott. Néhány nap eltelté után ezek egyike felkereste a missionáriust és így szólt hozzá:

"Megajándékozom önt valamivel."

A megszólított válaszóla:

"Valami jó-e az?"

"Nem, csak néhány olyan tárgy, melyeket mostanában még használtam."

Erre felnyitá a nagy fekete bőröndöt és megmutatá annak tartalmát: csupa tolvajszerszám volt benne!

"Ugyan minek ajándékozta ezeket nekem? Talán üldözi a rendőrség?"

"Nem üldöz, hanem más emberré lettem, s felhagytam előbbi foglalkozásommal; ezekre az eszközökre nincs tovább szükségem; önnek adom, nehogy ismét kísértetbe essem."

"De mi ennek az előzménye?"

"Emlékszik-e ön, hogy mult vasárnapon gyülekezetében egy emberről beszélt, aki elbujt, de ennek dacára azt mégis látta az Isten?"

"Igen, de miért jött akkor este a gyülekezetbe, s miért nem járt setét foglalkozása után?"

"Mert nagyon fényes holdvilág volt, s így unalomból betértünk a missziócsarnokba. Ekkor az Ur betört az én szívembe, én meg más életet kezdtem."

MILYEN AZ ELÉGEDETLEN EMBER.

Némely ember sohasem elégedett, hiába van meg neki mindene, amire szüksége van. Az ilyen elégedetlen emberek hasonlóak ahhoz a paraszthoz, akinek egy évben bőven termelt mindene, de mikor megkérdezték, hogy megvan-e elégedve a bő áldással, azt felelé:

"Hát igen, meglehetősen meg. Van sok krumpli, melyek egészségesek és jó omlósak, de egyet nem dícsérek."

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona.

VEGJELENIK MINDEN HÓ ELSŐ HETÉBEN

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Egész évre 50 cent
Fél évre 25 cent
Egyes szám ára 5 cent
Magyarországra egész évre 2 kor. 50 fill.

Subscription 50 cents per year.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére küldendők.

A MAI NAPRA.

Szeretnél az Urnak munkálkodni és az ő szolgálatában foglalkozni. Erre nézve ez tanácsom: iparkodjál azt véghezvinni, amit mára elédbe adott, s ne gondoldj a későbbivel. E mai napra meg van ígérve a szükséges támogatás és erő, de holnap nem. A mindennapi munka mindennapi kegyelmet kíván, a mindennapi kegyelem pedig mindennapi esede-zést.

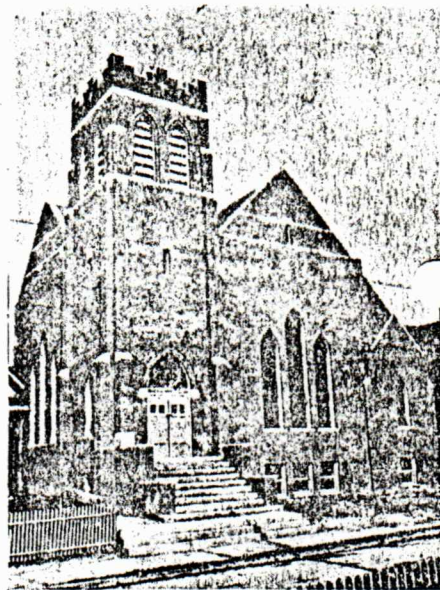
Mielőtt hozzá fogsz dolgozni, kérj az Urtól áldást, buzgó, vidám szellemet, kérj türelmet és szelidséget, hogy megküzdhessél a nagy és kisebb kellemetlenségekkel, melyek a napi foglalkozásban előfordulhatnak; kérni kell az Urat, hogy tegyen képessé magadat megtagadni és a rád mért keresztet elviselni. Aztán helyezd minden erődet a munkába, azt az erőt, melyet a náladnál Hatalmasabbtól nyertél. Ettől függ az eredmény a keresztyén munkájában. Ugy dolgozz, mintha előtted állna mestered. Ne nyujts az Urnak sánta, vak és nyomorult tetteket; ne nyujts neki olyan szellemet, mely nagy dologról ábrándozik, melyeket ekkor vagy majd megtehetnél, hanem add oda jelenlegi eleven és vidám erődet, s akkor tapasztalni fogod a boldogságot naponta, éjjeli nyugalmat esendes álom édesíti, szíved pedig tul fog áradni az Ur iránti hálá-érzettel.

FIZETTÜNK MÁR MI?

Ugyan hova? Hát a szövetségi pénz-tárba! Nem volna illő tőlünk, ha azt várnók, hogy a pénztárnok írjon hozzánk, mert mi szeretjük a "pontos" mellék nevet. No hát a

Missió közlemények

KÁPOLNA MEGNYITÁS CLEVELANDBAN

A clevelandi testvéreinknek egy régi vágyok nyert beteljesedést, mikor az Ur megajándékozta őket egy minden igénynek megfelelő, gyönyörű kápolnával.

Cleveland, mint amerikai Debrecen ösmerős nemesak itt Amerikában, hanem még az óhazában is. Cleveland egy igazi magyárváros több mint egy fél millió lakosa van, n-böző nevezetességgel bír, benne lakik nyaran-kint a petroleum király is, a világ leggazda-gabb embere Rockefeller.

Cleveland nevezetes a mi részünkre külö-nösen arról, hogy az egyedüli város az Egye-sült Államokban New York után, a hol olyan tekintélyes számmal laknak magyarok. New Yorkban számra nézve több magyar van, de szétszórtan laknak, míg Clevelandban a körül-belül 50 ezer magyar a város két részén a keleti és nyugati oldalán van letelepedve, ott aztán az ember lépten nyomon hallja a saját anyanyelvét beszélni. A magyar missió munka a keleti oldalon lett megkezdve; a kezdetnél, mint majdnem minden helyen ott is sok aka-dályok merültek fel. Nagy gondot okozott annak idején az, hogy nem igen volt hajlandó senki sen kiadni egy megfelelő helyiséget

dig gondolt viselt, így őket sem hagyta el, szükségükben segítségükre volt. Ezelőtt körülbelül 10 évvel egy privát házában kezdtek gyülekezni, később az Ur megajándékozta őket egy kisszerű kápolnával, melyet egymás felekezeti épített: abban már kényelmesen érezték magukat a testvérek, sőt még a barátok is. Sokszor azonban nyugalmukat az utcaan össze- gyűlt s az alkoholtól át hatott nép meg- megzavarla, aminek aztán az lett a vége rendesen, hogy a rendőr kergette azokat széjjel, testvéreink pedig nyugodtan folytathatták isteni tiszteletüket.

Amikor a clevelandi gyülekezet meghívta Orosz testvért, Budapestről és mikor ő meg- érkezett, a helyiség még elég kényelmet biz- tosított mindig a jelenvoltaknak, de a kis ter- metű Orosz testvér, miként a kis termetű Dá- vid hatásosan tudta bodni parityájából a kö- vet s nem rettent vissza még az Óriás filisz- teustól sem, úgy Orosz testvér sem rettent meg a nagytermetű ellenségeitől, hanem a Szentlélek segítségével dobta az Urnak ígését a népek szívébe és annak következtében sok emberben lett agyon dobva az ördögi óriás. És így a kényelmes kis kápolna kezdett lassan nem kényelmessé válni, mivel az érdeklődők száma kezdett szaporodni; ez aztán annyira fejlődött, hogy körülbelül 2 év óta az jutha- tott belülré, aki ügyesebb volt. Sokszor még az utcát is el állották az idv szomjazó népek. A testvérek Orosz testvérral egyenlőképen gondolkodtak és egy szívvvel kérték az Urat, hogy adjon nekik egy terjedelmes imaházat, ahol aztán a látogatóknak kényelmes helyet tudhatnak adni. Az Ur ebben a törekvésükben meg is segítette a clevelandi testvéreinket. Orosz testvér kicsi létére vas energiával látott hozzá az építkezéshez és fel is lett építve, mert a Ur is építette. A magyarság lakta várésrészt közepén ott diszeleg az első magyar baptista hitközség kápolnája.

Október hó 6-án volt az ünnepélyes meg- nyitása. Több helyről érkeztek vendég testvé- rek. A magyar prédikátorok közül hárman jelentek meg, Balogh F. t. West Pullmanból, Fábíán M. t. Passajkról és én alól írott Me Keesportról. Már a reggeli órában tartott imaórán tekintélyes számban jelentek meg, melyett aláírott vezetett.

A délelőtti isteni tiszteleten az ünnepi beszédet Balogh F. t. tartotta nagy számu hallgatóság jelenlétében délután angol nyel- ven volt isteni tisztelet tartva Dr. Stillvell, az

nyöri felavató beszédet. Jelenvolt Brooks t. is, ki nagy segítséggel volt a nagyszabása kápolna megvalósításában, sokat fáralott, sokat futkározott, hogy a nagy összeg, mely körülbelül 20 ezer dollárt tesz ki idejében együtt legyen.

A clevelandi magyar testvérek nagy el- ösmeréssel voltak vele szemben. Elismerésüket abban is kinyilvánították, hogy egy gyönyörű kivitelű állvány órát ajándékoztak neki, me- lyet Orosz testvér egy pár meleg szó kíséreté- ben adott át. Majd egy kedves korosabb angol nő gyönyörű beszédet tartott a haza iránti hűségéről e szabad hazának megvédéséről és beszéde befejeztével egy gyönyörű amerikai esillagos és sávos lobogót adott a gyülekezet- nek. A fuvó zenekar pedig nyomban rázendít- tette az amerikai Hymnusra, melyet az egész gyülekezet lelkesen énekelt. D. u. folyamán a fuvó zenekar kísérete mellett felvonulást tar- tottunk a magyar nemzeti és amerikai zászlót lobogtatva és a Krisztus zászlaja alá hívogatta az embereket. Utcáról utcára meneteltünk. közben több helyen megállottunk és a kísérő tömeget meghívtuk az isteni tiszteletekre. Volt is eredménye, mert az esteli tiszteleten több mint 6 százan voltunk magyarok jelen. Adná az Ur hogy minden egyes alkalommal olyan telve volna az imaház.

A következő hét minden estéjére ébredési tiszteletek lettek kihirdetve, mely alkalomra fellettünk kérve Balogh F. t., Fábíán M. t. és én hogy maradjunk ott mind a hárman; úgy is lett.

Felváltva szözlöttük az Urnak ígését, min- den alkalmat megragadva, hogy az Ur adjon nagy áldást és ébredést; hanem Balogh t. esütörtökön éjjel haza utazott West Pullmanba én és Fábíán testvér együtt ott maradtunk a következő vasárnap estére is és csak 14-én jutottunk haza. Clevelandi testvéreink min- dent elkövettek hogy jól érezzük magunkat és valóban ez sikerült is. Sokat örültünk az Ur- ban és örvendeztettünk másokat is, mert min- den egyes alkalommal szép számmal jelentek meg a hallgatók.

Volta esténként felállással való bizony- ság tételek is, örömmel mondhatjuk, hogy köztünk volt az Ur.

A gyülekezet kebelében működő női egy- let is nagy segítségére volt a gyülekezetnek. Közös ebédeink és vacsoráink voltak, melye- ket a női egylet készített és adott is. Gyönyörű szolgálatot tett a jól szervezett fuvó zenekar,

azután szebbnél szebb szavakat, szülő és karúcek és alkalmi beszédek. A ki csak bejött a gyülekezetbe, mindenkinek jutott az örömből, sőt az állandó és kellemes hangulat azt a szentirási szép mondatot jutatta eszébe a jelenvoltaknak, hogy: "boldog nép az, melynek úgy vagyon dolga."

Szíviünkből kívánjuk a clevelandi testvéreinknek, hogy az Ur segítse meg őket, hogy mentől hamarabb váljon kiesinyűvé az a körülbelül 500 ülő hellyel ellátott kápolna; hogy építhessenek egy még nagyobb és hogy szerzhessenek még hasonló örömeiket.

A dícséret legyen az Uré, azfán a fáradságot nem ismerő Orosz testvére és vele munkálkodó összes testvéreké.

Stumpf Lajos.

IMAHÁZ MEGNYITÁS DAYTON, O.-BAN.

A daytoni kis gyülekezetnek nagy örömet szerzett az Ur, mivel egy ujonnan épült kápolnával ajándékozta meg őket.

Dayton az amerikai városok között nem az utolsó helyett foglalja el. Fekvésére nézve gyönyörű látványt nyújt a kíváncsi utazó közönségnek. Rendezettségére és tisztaságára nézve ez elsők között foglalhat helyet, a körülbelül 75 ezer lakosú város. Egy világhírű nevezetessége is van, mivel ott van az a hatalmas (National Cash Register) pénztár szekrénygyár. S a legmintaszzerűbb berendezésű, mely körülbelül 5—6 ezer munkást foglalkoztat és áruát a világ majdnem minden részébe szállítja.

Sok bevándorló lakja, magyar körülbelül 7—8 ezer a városnak éppen ez a pontja és nevezetessége érdekel bennünket magyarokat a legjobban.

A Magyar misszió munka egész Amerikában még nem régi, így Daytonban is fiatal. 5—6 évvel ezelőtt Balogh F. t. munkálkodott egy rövid ideig benne, de az Ur őt máshova hívta el. Ő utána is jártak hívók ott, de a rendes és állandó munkát Gogolyák G. t. kezdte ezelőtt 2 évvel és azóta ott is munkálódik folytonosan. Nagy hátrányára szolgál a misszió munkának itt Amerikában az, hogy a magyarok legtöbb városokban szétszórtan laknak, hanem Daytonban ez másként van, ott a magyarok úgy szólván egy csomóban laknak és ez nagy előnyére van az Ur munkájának, ami beigazolódik abban, hogy alig 2 évi rendes munka után már egy 20—25 tagból álló kis

Ezt látva a daytoni amerikai angol testvéreink, hogy a magyar munkának jó talaja van ott, örömmel hozták meg az Urnak és a magyar testvéreinknek azt az áldozatot, hogy a magyar negyed kellő közepén egy sarok helyiséget vásároltak egy lakó házzal, honnan a lakóházat amerikai mód szerint el (muffolták) elköltöztették a teleknek a hátsó részére előre pedig egy a szükséghez képest megfelelő szép tágas kápolnát építettek.

Ennek a kápolnának megnyitása éppen akkor volt, amikor a rendkívüli konferencia Daytonban ülésezett, azaz szept. hó 15-én, és így az ünnepélynek fénye az által is emelve lett, hogy oly sok különböző helyről voltak vendégek.

A vasárnap délelőtti megnyitó alk. beszédet Orosz t. tartotta, szépen esetelte az istenházának tekintélyét, valamint buzdította a daytoni kis sereget a gyülekezet, a tova haladásra, illetve az Ur ügyének hű szolgálatára.

Ugyanaznap d. u. angol nyelven tartott beszédet a Dayton városi misszió társaságnak egyik tevékeny tagja William Downey, mely alkalommal sok angol t. gyült egybe és örültek velünk magyarokkal. Szónokunk megemlékezett beszédjében arról is, hogy ők kezdettől fogva szívőkön hordták a magyar misszió ügyét és örömmel fogják azt tenni a jövőben is. Ugyanaznap este Balogh F. t. szólott az Isten igéjéről, szép számu hallgatóság előtt.

Hogy a lélekemelő ünnepély minden tekintetben sikerüljön, azon nem csak az angol testvérek fáradoztak, hanem a daytoni magyar testvérek is el követtek minden teltelhetőt, hogy egy valódi öröm napot szerezzenek úgy magoknak, mint az összes jelenvoltaknak. Egynehány tagja a kis gyülekezetnek vezetőjükkal együtt fáradságot nem ismerő munkát végeztek, sőt anyagi áldozatokat is hoztak, esakhogy örülhessenek és másokat örvendeztethessenek, ebben a törekvésükben az Urnak segítségét és áldását élvezték is, mert most ott áll egy gyönyörű kápolna, mint egy menedék hely, ahol a bűnnek tengerén a hajó töröttek biztos menedéket nyerhetnek és ha az ottani testvérek bizalmukat és reménységüket továbbra is az Urban helyezik, akkor nem csak mint menedék hely fog ott állani, hanem mint egy világító torony, a sötétben és veszedelemben tapogatódzó népeknek.

Megemléksékre méltó a daytoni testvérek vendégszeretete is, melyet nagy mértékben é

kinek se legyen alkalmja megélelni, hanem mindenkinek alkalmat adtak, hogy a mivel őket az Ur megáldotta, azt az apostoli kor szerint közösen élvezhessék.

De az angol testvérek is gondoskodtak az ellátásról (a Y. M. C. A. ban) a keresztény ifjúsági egyesület palotájában 10 személyt láttak vendégül a magyar testvérek közül. És így hiszem, hogy aki a konferencián és a megnyitási ünnepélyen jelen volt, hálásan gondol Dayton, O.-ra azokért a sok lelki és testi javukért, melyet első sorban az Urnak, aztán a mi kedves daytoni testvéreinknek szívből köszönünk és az Ur áldja meg a mi daytoni testvéreinket, hogy szerezhessenek még a jövőben is ehhez hasonló örömeiket.

Stumpf Lajos.

ISKOLÁNK ÉRDEKÉBEN.

Felkérjük testvéreinket, hogy a Serantonban felállított, most már a szövetség tulajdonát képező missio iskolánkat tehetségünk szerint támogatni szíveskedjenek. Ha eddig indokolt is volt a tartozkodás, de most már ezen okok megszűnve, tegyük kötelességeinket. Ha egy szülőnek nem szabad gyermekét elhanyagolni, akkor egy szervezetnek sem szabad a magáévá tett intézményeket a sorsukra bízni.

Adományok az alábbi címre küldendők:

Rev. L. ZBORAY

800 Wyoming Ave., West Pittston, Pa.

FELHÍVÁS BETEGSEGÉLYZŐ EGYLETÜNK ÉRDEKÉBEN.

Kedves testvéreink emlékeznek arra, hogy mily lelkesedéssel karolta fel a szövetség azon eszmét, hogy körünkben egy betegsegélyző egyesület alakíttassék. Arra is emlékeznek, hogy Serantonban mily sok drága időt töltöttek el a küldöttek arra, hogy az alapszabály tervezetét megvitassák. Arra is emlékezhetnek, hogy Philadelphiában a clevelandi gyülekezet küldöttei magukra vállalták a kezdés nehézségeit, s elérték azt, hogy a hivatalos engedélyt megszerezték, az egyesület megalapították. A hivatalos megalakulásról a lap hasábjain, s a daytoni rendkívüli konferencián tudomást vettek szövetségünkhez tartozó gyülekezeteink.

Mi vártunk, hogy mindenfelé megalakítsák a fiók osztályokat azzal a lelkesedéssel, amivel először fölkarolták az ügyet. Az idő

Daytonban a gyülekezetek küldöttei 300 alapszabály füzetet kapkodtak szét.

Elvárjuk, hogy a szövetséghez tartozó gyülekezetek komolyabban karolják fel azokat a dolgokat, melyeket a drága pénzen összehozott konferencia gyűlésen létesítenek. Ellen esetben csak gyermekjátéknak tűnnek fel konferenciáink, s a jövőben ehhez fogjuk alkalmazni magunkat.

Ha gyülekezeteink nem karolják fel a betegsegélyző ügyét, úgy mi kénytelenek leszünk az összes költségeket a szövetséget pénztárnokához át utalni, mivel mi a szövetség határozatát emeltük érvényre, amikor a betegsegélyző egyesületet feállítottuk.

Testvéri üdvözléssel

Orosz Itsván,

a betegsegélyző egyesület elnöke.

EVANGÉLIZÁLÓ ESTÉK DAYTONBAN.

Daytoni testvéreink látván, hogy a konferencia és a megnyitási ünnepély isteni szellemmel töltötte be az új kápolnát, így annak következtében nagy örömiük és boldogságuk volt, de látván azt is, hogy a körülöttük lakozó magyarok is érdeklődéssel tekintenek az új örömlomásra, sőt érdeklődésüket ki is fejezték többen azzal, hogy be is mentek.

Gogolyák testvérenek egy gondolata támadt, t. i. az, hogy jó volna azokból a sok prédikátor testvérek közül valakit visszatartani Daytonba és a következő hét minden estéjén ébredési isteni tiszteleteket tartani. Ezt a gondolatát meg is valósította aként, hogy Dulity testvért és engem alólítottat felkért, hogy maradjunk ott, mivel a többi testvérek is kértek az ottmaradásra és mi láttuk a nagy szükségét az ottmaradásnak és az Uról is indítva éreztük magunk, így aztán ott maradtunk.

Minden este előbb utcai isteni tiszteleteket tartottunk, ahol az amugy is kíváncsi nép figyelmét felhívtuk az Ur igéjére. Bent a teremben is sokan össze jöttek, dacára annak, hogy minden hajításnyira egy egy "Magyarok gondúzóje" van, (magyar sörösmunk) ahol a feketeszemű cigány legények csak úgy húzzák a magyarok gyászindulóját a poézolba.

De az Urnak lelke volt velünk munkáinkban segített és minden este megáldott szép számú hallgatósággal. Voltak esték, amikor a Szentlélek hatása alatt többen indítva voltak fel állással igazolni, hogy ők megtalálják a

Két este vetített képeken lett bemutatva az Ur Jézus élete, melyhez Dulity t. tartott épületes magyarázatot. A hét utolsó estéjén felvételek is voltak, 3-án lettek kihallgatva és felvéve, s másnap vasárnap este nagyszámu hallgatóság előtt az Ur Jézus példájára a szent keresztségben is részesítve. A keresztségi aktust Gogo'yák t. a gyülekezet elöljárója végezte.

A daytoni gyülekezetnek szép jövője van, csak harena kell szállniok a Sátánnal és a biztos győzelem fejében küzdeni és a saját életükkel példát mutatni a bűnösök megtérésének előmozdítására. Három magyar ajku kápolna van egymás mellett, a róm. kath. a reform. és a baptista. Ezek alig egynéhány lépésnyire vannak egymástól, mindegyiknek az volna a célja, hogy világosságot adjon a népnek. Kedves daytoni testvérek világoskodjatok úgy, a hogy az Ur Jézus mondotta: "ti vagytok a világnak világosságai és a földnek sava".

Az Ur Jézus kísérje az Ő áldásával a szépen megindult munkát. Amen!

Stumpf Lajos.

DAYTONI RENDKIVÜLI

Előzetesünk annak idején a Szöv. elnöksége egy hívott egybe Dayton, és a következő napokra, ügyek elintézésére.

Az Ur kegyelme folytán ez meg is történt. Szeptember hó 13-án estére már majdnem valamennyi felelős munkás testvérek meg is jelentek, de mivel a jelzett időre néhányan még nem érkeztek meg, ennélfogva a meghatározott 13-iki esti tanácskozás elmaradt. 14-én már valamennyi munkás és delegátus (küldöttség) megjelent és így a konferencia a megszokott mód szerint megnyitott Orosz István t. elnöklése alatt.

Elnök t. előterjesztette a rendkívüli konferencia egybehívásának mulhatatlan szükségét, majd a kiküldött delegátusok tették meg a jelentést, mely jelentések is rendkívüliek voltak a mennyiben az Urnak nagy áldásáról számoltak be a gyülekezetek vezetői.

A konferencia első délelőtti ülésén érezhettük már, hogy Urunk közöttünk van, sőt érezni lehetett, hogy a rendkívüli konferenciánk egy rendkívüli örömet fog hozni mindnyájunkra, amely tényleg úgy is lett. Sok komoly ügy nyert elintézt.

Ezen rendkívüli alkalommal nyert elintézt az amerikai magy. baptisták közös vágya is t. i. a prédikátor képző iskola ügye. Ezzel az ügygyel már régóta foglalkozott a szöv. konferenciánk, de mindig akadtak különbözölő okok, melyek útját állották a megvalósításnak míg végre a múlt évi philadelphiai konferencia után Zboray L. testvér elhatározta, hogy az iskola megvalósítása ügyében elvesz mindennemű harcot. Az Ur segítségével a sok akadályokat le is küzdötte és az iskolát felállította Seranton, Pa.-ban, melyet még a múlt 1911-ik évben működésbe is hozott, ahol már több mint egy 10-12 tanuló elhelyezést is nyert. De ez az iskola nem volt a szövetségé, hanem Zboray testvére.

A rendkívüli konferencián azonban Zboray t. hajlandó volt átengedni a Szövetség a szövetség pedig örömmel vette át és így régi vágya szövetségünknek beteljesülést nyert. És most már mind azon egyének, akik hivatva érzik magokat az Uról a lelki munkára a szövetség kebelében működő iskolában kiképztetést nyerhetnek.

Mihelyst át ment az iskola a szövetség tulajdonába, mindjárt szervezve is lett tanító, tanerő és tananyag megszerzése által. Most már az Urnak további áldására van szükségünk az iskolára tekintettel és akkor haladni fog mindjobban a tökéletesség felé.

Nevezett konferenciánkon még sok egyéb fontos dolgok is intézödték el, de mind azokat nem tartom szükségesnek közölni, mert a rendes jegyzőkönyvben ugyis megfog jelenni.

Konferenciánk 17-én a késői éjjeli órákban nyert befejezést, éreztük a mi drága Mesterünk köztünk létét és sok örömeink zölt és abban a boldog reményben oszlott szél, hogy ha az Ur is úgy akarja és élünk jövőre Bridgeporton újból üdvözölhetjük egymást.

Stumpf Lajos.

konf. jegyző.

Értesítés.

A gyülekezet, a lap és a szövetkezet érdekében irt levelek az új imaház címére küldendő: **8005 Holton Ave.**